

Motion till riksdagen 2005/06:Ju340

av **Ingemar Vänerlöv (kd)**

Kriminalisering av rymning från fängelse

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att kriminalisera rymningar och rymningsförsök från fängelsestraff.

Motivering

Sommaren 2005 rymde 38 fångar från svenska anstalter, sex av dessa rymde från en sluten anstalt. Under de senaste åren har det skett flera uppmärksammade rymningar från svenska fängelser. Förutom att rymningarna utgör fara och säkerhetsrisker för allmänheten kostar det mycket resurstid för de polismän som deltar i arbetet med att fånga rymningarna. Till det skall läggas samhällets kostnad i form av det polisarbete som på grund av rymningarna inte blir utfört, vilket givetvis är svårare att beräkna, men som säkert är betydande.

Mot den bakgrunden bör i lagen införas en regel som kriminaliserar rymningar och rymningsförsök från fängelsestraff. Så är fallet i de flesta andra länder, som t.ex. i våra nordiska grannländer. I Norge är straffet fängelse i upp till sex månader, i Finland böter eller fängelse i upp till ett år och i Danmark böter eller fängelse i upp till två år. Det vanligaste straffet är böter eller fängelse i upp till ett eller två år, vilket gäller t.ex. i Italien, Polen, Portugal, Spanien och Storbritannien. Litauen har fängelse i upp till tre år, medan i Tjeckien, Slovakien och Slovenien böter eller fängelse i upp till fem år gäller.

Med tanke på de konsekvenser som rymningar medför bör det inte längre vara fritt fram att rymma från ådömda straff. Det bör utredas vilka påföljder som kan anses vara rimliga vid rymning eller försök till rymning från ett fängelsestraff. Det synes inte helt onaturligt att lägga sig på en nivå jämförbar med våra nordiska grannländers.

Den utredning som presenterades den 9 juni 2005 (SoU 2005:54) "Framtidens kriminalvård" tar inte problemet med låga straff vid rymningar på till-

Fel! Okänt namn på

räckligt stort allvar. I utredningen anser kommittén att det är tillräckligt att göra en markering gentemot rymning i nuvarande lagstiftning, dvs. genom sanktioner i förmånssystemet och möjligheten att skjuta upp tidpunkten för den villkorliga frigivningen. Detta är otillräckligt, rymning måste kriminaliseras och straffet vara kännbart.

Stockholm den 26 september 2005

Ingemar Vänerlov (kd)